

Sygn. akt: I 1 C 1653/15 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Piotr Jędrzejewski
Protokolant:	st. sekr. sądowy Maja Żyrek

po rozpoznaniu w dniu 28 października 2015 r. w Gdyni na rozprawie

sprawy z powództwa G. L.

przeciwko Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe (...) J. B., (...) Spółka Jawna z siedzibą w P., J. B., R. B. i A. K.

o zapłatę

I. Zasądza solidarnie od pozwanych Przedsiębiorstwa Handlowo-Uslugowego (...) J. B., (...) Spółka Jawna z siedzibą w P., J. B., R. B. i A. K. na rzecz powoda G. L. kwotę 5.091,85 zł (pięć tysięcy dziewięćdziesiąt jeden złotych osiemdziesiąt pięć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 6 czerwca 2013 r. do dnia zapłaty.

II. Zasądza solidarnie od pozwanych Przedsiębiorstwa Handlowo-Uslugowego (...) J. B., (...) Spółka Jawna z siedzibą w P., J. B., R. B. i A. K. na rzecz powoda G. L. kwotę 1.467 zł (jeden tysiąc czterysta sześćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1.200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powód G. L., prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe (...) w G., w dniu 6 czerwca 2013 r. wniósł pozew przeciwko Przedsiębiorstwu Handlowo-Uslugowemu (...), (...) Spółce jawnej z siedzibą w P., J. B., R. B. i A. K. o solidarną zapłatę kwoty 5.091,85 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania. W uzasadnieniu powód wskazał, że sprzedał pozwanym artykuły spożywcze, zaś pozwani nie zapłacili należności za nie w terminie, w związku z czym powód sporządził i przesłał pozwanym notę odsetkową. Nadto powód wskazał, że pozwani nie zapłacili należności wynikającej z noty odsetkowej ani nie udzielili żadnej odpowiedzi.

(pозew – k. 2-5)

W dniu 13 czerwca 2014 r. Referendarz sądowy Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku, w sprawie o sygn. akt I 1 Nc 5938/13, wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodnie z żądaniem pozwu.

(nakaz zapłaty – k. 45)

Od powyższego nakazu zapłaty pozwani wnieśli sprzeciw, którym zaskarżyli wydany nakaz zapłaty w całości. W pierwszej kolejności pozwani podnieśli zarzut niewłaściwości Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku do rozpoznania niniejszej sprawy. Ponadto pozwani zarzucili całkowitą bezzasadność żądania powoda i wnieśli o

oddalenie powództwa. Pozwani podnieśli zarzut przedawnienia roszczenia powoda obejmującego zapłatę ceny z umowy sprzedaży, albowiem z noty odsetkowej wynika, iż powód dochodzi odsetek za okres od grudnia 2010 r. Ponadto zdaniem pozwanych roszczenie nie zostało w należyty sposób poparte materiałem dowodowym, który sprowadza się do noty odsetkowej z odrębnymi skreśleniami i dopiskami, budzącymi poważne wątpliwości formalne. Nadto pozwani wskazali, że łączące strony umowy są transakcjami handlowymi, a zatem wierzycielowi należą się odsetki w wysokości odsetek za zwłokę określonej na podstawie art. 56 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa, a zatem nota odsetkowa załączona do pozwu jest wadliwa, a żądanie odsetek w zgłoszonej wysokości bezzasadne.

(sprzeciw – k. 46-47v.)

Postanowieniem z dnia 1 października 2014 r., wydany w sprawie I 1 Nc 5938/13, Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku stwierdził swoją niewłaściwość miejscową i sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Gdyni jako miejscowo właściwemu.

(postanowienie – k. 66)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 maja 2013 r. G. L., prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe (...) w G. wystawił Przedsiębiorstwu Handlowo-Usługowemu (...), R. B. z siedzibą w P. notę odsetkową nr 1/05/2013 na kwotę 14.060,59 zł, płatną w terminie 7 dni od dnia otrzymania noty, obejmującą odsetki ustawowe za zwłokę w płatności należności wynikających z wystawionych przez G. L. w okresie od 16 listopada 2010 r. do 14 listopada 2011 r. faktur VAT. Wystawiona nota odsetkowa została zapłacona w części, do zapłaty pozostała kwota 5.091,85 zł tytułem odsetek ustawowych od nieterminowej zapłaty faktur VAT wystawionych w okresie od 16 listopada 2010 r. do 14 października 2015 r.

okoliczność bezsporna, a nadto nota odsetkowa – k. 7-10, potwierdzenie nadania przesyłki – k. 11, faktury VAT – 89-153, dowody wpłat – k. 154-199

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wskazanych dowodów z dokumentów przedłożonych przez stronę powodową w toku postępowania. Dowody uznane zostały za wiarygodne w całości, albowiem nie budziły one zastrzeżeń Sądu, co do autentyczności i prawdziwości twierdzeń w nich zawartych.

Na rozprawie w dniu 28 października 2015 r. Sąd oddalił wnioski dowody strony pozwanej o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania stron na okoliczność braku umowy uzasadniającej naliczanie odsetek niezgodnie z ustawą o terminach zapłaty w transakcjach handlowych. Sąd na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz stanowisk stron wyrażonych w pismach procesowych ustalił, iż okoliczność ta była między stronami niesporna. Zatem przeprowadzenie dowodu z zeznań stron na w/w okoliczność, w ocenie Sądu, było zbędne.

W niniejszej sprawie bezsporne było, że strony prowadziły współpracę handlową, w ramach której zawarły szereg umów sprzedaży. Poza sporem pozostawało również to, iż powód w ramach dokonanej sprzedaży w okresie od 16 listopada 2010 r. do 14 października 2011 r. wystawił faktury VAT, które nie zostały przez pozwanego uregulowane w terminie. Niesporne było również to, że w związku z zaistniałymi po stronie pozwanych zaległościami w zapłacie w/w faktur powód w dniu 15 maja 2013 r. wystawił notę odsetkową na kwotę 14.060,59 zł obejmującą odsetki ustawowe za zwłokę w płatności tych faktur. Poza sporem pozostawało również to, iż nota odsetkowa została opłacona do kwoty 8.968,74 zł, nie została zaś uregulowana w zakresie odsetek wynikających ze zwłoki w zapłacie faktur wystawionych w okresie od 16 listopada 2010 r. do 14 października 2011 r.

Spór sprowadzał się natomiast do ustalenia czy powód zasadnie domaga się od pozwanych zapłaty odsetek ustawowych wskazanych w notce odsetkowej, skoro zgodnie z obowiązującymi przepisami dla transakcji handlowych

przewidziano odsetki w wysokości odsetek za zwłokę, określonej na podstawie art. 56 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa. Ponadto sporne było czy powód właściwie udokumentował dochodzone roszczenie. Kwestią sporną było również to, czy roszczenie powoda może być skutecznie dochodzone czy też uległo przedawnieniu.

W ocenie Sadu powództwo w całości zasługiwało na uwzględnienie.

Przechodząc do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy Sąd w pierwszej kolejności zajął się zbadaniem zasadniczego zarzutu strony pozwanej jakoby doszło do przedawnienia dochodzonego w niniejszym postępowaniu roszczenia.

Stosownie do art. 554 k.c. roszczenia z tytułu sprzedaży dokonanej w zakresie działalności przedsiębiorstwa sprzedawcy, roszczenia rzemieślników z takiego tytułu oraz roszczenia prowadzących gospodarstwa rolne z tytułu sprzedaży produktów rolnych i leśnych przedawniają się z upływem lat dwóch.

Przepis art. 554 k.c. stanowi krótszy termin do dochodzenia roszczeń przez sprzedawców z tytułu sprzedaży dokonanej w zakresie ich przedsiębiorstwa. Przepis ten nie upoważnia jednak do przyjmowania odmiennych zapatrywań w odniesieniu do reguł dotyczących naliczania odsetek, zatem w wypadku kiedy doszło do przedawnienia roszczenia, z którego wywodzą się odsetki – odsetki te, jako świadczenie akcesoryjne, ulegają przedawnieniu wraz z roszczeniem głównym. Jeśli natomiast do wygaśnięcia zobowiązania doszło z innych przyczyn, na przykład przez opóźnioną zapłatę, albo jeśli doszło do przerwania biegu przedawnienia w stosunku do roszczenia odsetkowego – wówczas roszczenie odsetkowe nabywa samodzielności i przedawnia się, jako okresowe, w terminie przewidzianym w art. 118 k.c. (wyrok SA w Poznaniu z dnia 24 stycznia 2006 r., I ACa 795/05, OSA 2007, z. 5, poz. 15).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, należy wskazać, że strona pozwana dokonała zapłaty należności wynikających z zawartych z powodem umów sprzedaży w zakresie jego przedsiębiorstwa, stwierdzonych fakturami VAT wystawionymi w okresie od 16 listopada 2010 r. do 14 października 2011 r., z opóźnieniem. W tej sytuacji roszczenie odsetkowe nabyło samodzielność i zgodnie z art. 118 k.c. - jako roszczenie okresowe - podlega 3-letniemu terminowi przedawnienia.

Należy ponadto wskazać, że z każdym dniem opóźnienia powstaje wobec dłużnika odrębne roszczenie o odsetki, które jest także od tego dnia wymagalne i od tego dnia zaczyna się przedawniać (uchwała Sądu Najwyższego dnia 5 kwietnia 1991 r. III CZP 21/91). Skoro powód notą odsetkową z dnia 15 maja 2013 r. dochodzi zapłaty odsetek najwcześniej od dnia 17 grudnia 2010 r., a najpóźniej do dnia 3 października 2012 r., to trzyletni termin przedawnienia roszczenia o zapłatę odsetek za ten najwcześniejszy dzień przypadłby na dzień 17 grudnia 2013 r. Skoro powód w dniu 6 czerwca 2013 r. wniósł pozew w niniejszej sprawie, a tym samym przerwał bieg terminu przedawnienia roszczenia powoda wynikającego z noty odsetkowej z dnia 15 maja 2013 r., zarzut przedawnienia nie zasługiwał na uwzględnienie.

Przechodząc do kolejnego zarzutu strony pozwanej jakoby nota odsetkowa załączona do pozwu była wadliwa, a żądanie odsetek w zgłoszonej wysokości bezzasadne, należy wskazać, iż również ten zarzut nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych - w transakcjach handlowych - z wyłączeniem transakcji, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny - wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki w wysokości odsetek za zwłokę określanej na podstawie art. 56 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.), chyba że strony uzgodniły wyższe odsetki, za okres od dnia wymagalności świadczenia pieniężnego do dnia zapłaty, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) wierzyciel spełnił swoje świadczenie;
- 2) wierzyciel nie otrzymał zapłaty w terminie określonym w umowie albo wezwaniu, o którym mowa w art. 6 ust. 2 i 3.

Mając na uwadze powyższe należy wskazać, iż powód wprawdzie spełnił warunki określone w art. 7 ust. 1 w/w ustawy i był uprawniony do żądania od pozwanych odsetek wskazanych w art. 56 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. -

Ordynacja podatkowa, jednakże zażądał odsetek ustawowych, które w okresie objętym żądaniem pozwu były de facto niższe niż stopa odsetek od zaległości podatkowych.

W tej sytuacji Sąd nie dopatrył się, aby nota odsetkowa z dnia 15 maja 2013 r. była wadliwa, a wysokość żądanych odsetek ustawowych bezzasadna.

Odnosząc się również do zarzutu pozwanych jakoby powód nie udokumentował dochodzonego roszczenia, należy uznać go za niezasadny. W ocenie Sądu zarówno z przedłożonych przez powoda dokumentów źródłowych, stanowiących podstawę do wystawienia w dniu 15 maja 2013 r. noty odsetkowej (złożonych faktur VAT i dowodów wpłaty), jak również z samej noty odsetkowej wynika zasadność jaki i wysokość dochodzonego przez powoda roszczenia.

Mając na uwadze powyższe Sąd podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. i art. 482 § 1 k.c. w zw. z art. 22 § 2 k.s.h. orzekł jak w pkt I wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na mocy art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c., § 6 pkt 4 i § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2002 r., Nr 163, poz. 1349 ze zm.), zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu jak w pkt II wyroku. Z uwagi na to, że pozwani przegrali niniejsze postępowanie w całości obowiązani są zwrócić powodowi solidarnie poniesione przez niego koszty postępowania w kwocie 1.467,00 zł. Na zasądzoną kwotę składają się kwoty: 250,00 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, 1.200,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego i 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.